

РЕШЕНИЕ

№ 28197

гр. София, 26.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 10.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5167** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД-ЕИК:, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез ю.к. А. Г.-Н. срещу решение № Ж-362/16.04.2025г. на КЕВР. С жалбата се твърди нищожност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на чл.14, ал.3 от ГПК тъй като спорът, по който е постановено Решението е отнесен за решаване по исков ред пред РС Пловдив. Независимо от горното се излагат съображения за противоречие с материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. А., която поддържа жалбата и претендира разноски по списък.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – З. Т. Т., редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпило становище, в което се заявява позиция за правилност на оспорваното решение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 80-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Г. З. Т. е клиент на „Електроразпределение Юг“ ЕАД (ЕРП Юг) с абонатен № 1208677 за обект в [населено място] поле, обл. П., ул. „22-ра“ № 6. Електромерното табло за обекта на г-н Т. е

изнесено през 2014 г. върху стълб, разположен на срещуположен на имота му тротоар, когато е извършено изместване на меренето на СТИ за всички обекти в населеното място, в изпълнение на ремонтната и инвестиционна програма на дружеството. Поради проблеми с електрозахранването през януари 2025г. г-н Т. подава сигнал до ЕРП ЮГ за авария. Служители на електроразпределителното дружество извършили проверка и констатирали, че смущенията в електрозахранването са вероятен резултат от дефектирал кабел, свързващ електромера до вътрешното табло на сградата. От дружеството отказали да подменят кабела с мотива, че същият се намира след електромерното табло, което се явява границата на мерене, до която се простират задълженията на дружеството, а поддръжката на инсталацията след нея е задължение и отговорност на клиента /л.55/.

В резултат на горното г-н Т. отправил искане до дружеството да премести електромерното табло на фасадата на сградата, негова собственост, съгласно законовите изисквания /л.56/. След продължителна кореспонденция между страните, Т. бил уведомен, че исканията му могат да бъдат удовлетворени срещу съответното заплащане /л.67-68/.

С жалба с от 14.02.2025г. г-н Т. е пренесъл спора пред КЕВР /л.74/ с искане регулаторът да задължи енергодружеството да възстанови ел. табло с електромера на фасадата на имота, негова собственост, и подмени захранващия кабел.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с което е изискано становище от „ЕРП-Юг“ АД /л.73/.

Със становище /л.51/ ЕРП Юг е заявило, че „съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), границата на собственост на електрическите съоръжения и мястото на средствата за търговско измерване се определят съгласно изискванията на наредбата по чл. 116, ал. 7 от ЗЕ. Към датата, на която е монтирано СТИ за обекта на г-н Т., била в сила Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6 отн.). В чл. 28, във връзка с чл. 29, ал. 1 от цитираната Наредба № 6 (отн.) е посочено, че „... границата на собственост между електрическите съоръжения на съответния мрежови оператор и тези на клиента се определя от начина на присъединяване и вида на съоръженията за присъединяване и когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа а на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи.“ Същият принцип е възприет и в сега действащата Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи (Наредба № 6) (чл. 34 и чл. 35, ал. 1).

В случая границата на собственост са изходящите клеми на СТИ или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Всички съоръжения, намирайки се след тази граница (включително проводници, посочени като причина за прекъсване на захранването с електрическа енергия) са собственост на клиента и дейностите за поддръжка на техническата им изправност или отстраняване на аварии са негова отговорност.

Електромерното табло за обекта на г-н Т. е изнесено през 2014 г., когато е извършено изместване на меренето на СТИ за всички обекти в населеното място, в изпълнение на ремонтната и инвестиционна програма на дружеството. Всички дейности са извършени в съответствие с техническите правила, когато са изградени изцяло нови връзки от електромерните табла до вътрешната инсталация на клиентите.

Относно искането за изместване, законната възможност е предвидена в Закона за устройство на

територията (ЗУТ), а именно изместване на енергиен обект (в случая електромерно табло), за което са възникнали законови сервитутни права, е възможно при условията на чл. 64, ал. 5 във връзка с ал. 1, т. 4 от ЗУТ, като изместването е за сметка на този, който го иска.“

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-500 от 10.04.2025 г. (лист 46 от делото). Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 120 от 16.04.2025 г. (лист 42 и сл.), в който са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното Решение № Ж-362 от 16.04.2025г. / л.38 от делото / енергийният регулатор е счел жалбата за основателна като е приел, че съществуващото местоположение на СТИ не отговаря на разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, според която СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в конкретния случай то се намира на около 40 м от имота на жалбоподателя. За да бъде спазена разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от Наредба № 6, електромерното табло трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта. С оглед изложеното КЕВР дал задължителни указания на „Електроразпределение Юг“ ЕАД в едномесечен срок след получаване на решението да извърши необходимите технически мероприятия и измести СТИ за обект в [населено място] поле, обл. П. с абонатен № 1208677 до или на границата на имота на жалбоподателя и в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Междувременно на 14.03.2025г. (видно от съобщението л.18) г-н Т. е завел граждански иск пред Районен съд – Пловдив с искане съдът да осъди „ЕРМ Юг“ ЕАД да изпълни законното си задължение на основание чл.120 от ЗЕ и да измести средството за търговско мерене на обект обл. П., [населено място] поле, ул. „2-ра“ № 6, ИТН 1208677 до или на границата на имота.

В хода на съдебното производство е представено удостоверение, издадено от РС – Пловдив (л.91), видно от което, производството образувано по горепосочената искова молба на З. Т. Т. срещу ЕРП Юг е на етап насрочване за открито съдебно заседание.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Подадената пред съда жалба е допустима, подадена от надлежна страна, с правен интерес от оспорване и в предвидения за това срок.

По същество същата е основателна.

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с, ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.), Глава девета. В случая, изискванията на Наредбата - чл. 144 и сл. са спазени - изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение

Настоящият състав намира, че е налице хипотезата на чл. 14, ал. 3 от ГПК и с решението си КЕВР е нарушила тази разпоредба. Това е така, тъй като видно от приобщените документи предметът на образуваното пред РС Пловдив дело е идентичен с този на решението на КЕВР, а именно – да се

установи незаконосъобразност в разположението на електромер отчитащ ползваната електрическа енергия на обект обл. П., [населено място] поле, ул. „2-ра“ № 6, ИТН 1208677 и задължаването на ЕРП Юг да извърши съответните действия по преместването му до или на границата на имота.

След образуване на производството пред РС Пловдив обаче установяването на горните обстоятелства е в компетентността само на този съд. В този смисъл е императивната норма на чл. 14, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Именно в това производство районният съд преди да се произнесе по искането да се задължи ли енергоразпределителното дружество да премести електромера, следва да обсъди дали са допуснати нарушения при поставянето му и отговаря ли настоящето му местонахождение на законовите изисквания. Затова въпреки липсата на идентичност между двете производства от значение е същината на търсената защита, която в случая се припокрива. В противен случай, ако се приеме, че КЕВР има право да дава указания в посочения смисъл и дружеството изпълни указанията ѝ, то това би довело до прекратяване на правния спор пред РС-Пловдив, което е недопустимо.

По гореизложените съображения съдът намира, че КЕВР е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, а с оглед характера на спора и доколкото КЕВР дължи произнасяне по подадената от З. Т. Т. жалба - преписката трябва да бъде върната на КЕВР за постановяване на решение в съответствие с гореизложените мотиви.

След връщане на административната преписка на КЕВР, Комисията следва да съобрази разпоредбата на чл. 54, ал. 1, т. 5, предл. второ АПК и да се произнесе за спиране на производството пред нея до приключване с влязло в сила решение на спора по гр. д. № 4951/2025 по описа на Районен съд - Пловдив. След произнасянето на съда с влязъл в сила съдебен акт и съобразно него, КЕВР следва да постанови решение, с което да сложи край на висящото пред нея производство.

При този изход на спора в тежест на КЕВР остават направените от тях разноски. Жалбоподателят претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и държавна такса в общ размер на 200 (двеста) лева, които следва да бъдат възложени в тежест на ответника. Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-362/16.04.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Електроразпределение Юг“ ЕАД-ЕИК: направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение и държавна такса в размер общо на 200 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.